

Ateles

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb023_f0606

SourceBoite_023-14-chem | Hiéroclès.

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 19/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

• 8

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΟΒΑΙΟΥ

άλλα καὶ συνδιαστικούς, μετὰ τοῦ ἐν τε καὶ κοινὸν ἔργον ὑποθέτου τῷ συνδιασμῷ λέγω δὲ τὴν παίδεων γένεσιν καὶ βίον διεξαγωγὴν εὐσταθούς. δικαία δὲ διδάσκαλος ἡ φύσις, ὅτι τῇ παρ' αὐτῆς κατασκευῇ σιμφωνον τὴν ἐκλογὴν χοη̄ γίγνεσθαι τὸν καθηκόντων. Εἴ γοιν ἔκαστον τῶν ξώσιν ἐπομένως τῇ ἔντον φυσικῇ κατασκευῇ, καὶ νὴ Δία τὸ φυτὸν ἀπενθαντὸς κατὰ τὸ ἐπὶ τῶν λεγομένων ξῆν, πλὴν οὐκ ἐκλογισμῷ καὶ ἀφιθμήσει τινὶ χρώμενον καὶ ταῖς ἀπὸ τῶν βασανιζομένων ἐκλογαῖς, ἀλλὰ τὰ μὲν τῇ φύσει 10 [σητά] ψιλῇ (ψηρῆς γάρ ἐστιν ἀμετοχα), τὰ δὲ ξώσια φαντασίαις τε σπάσις ἐπὶ τὰ οἰκεῖα καὶ ξεκλαυνούσαις προθυμίαις. ήμεν δὲ ἡ φύσις ἐδωκε τὸν λόγον, τὰ τε ἄλλα πάντα καὶ σὺν πᾶσι, μᾶλλον δὲ πρὸ πάντων, αὐτὴν κατοφόμενον τὴν φύσιν, ὅπως ὡς πρὸς 15 τις σκοπὸν ἐνέργητη τε καὶ ἀραρότα τεταμένος ταύτην, ἐκλερόμενός τε τὸ σύμφωνον αὐτῆς πάν, καθηκόντως βιοῦντας ήμας ἀπεργάζοιτο.

23 Ἐν ταντῷ.

Οὐδεν καὶ οὐκ ἀν ἀμάρτοι τις ἀτελὴ φήσας οἰκεῖαν 20 τὴν ἄνευ γάμου, τῷ μήτε τὸ ἄρχον ἄνευ τοῦ ἄρχομένου δύνασθαι πονθῆναι μήτ' ἄνευ τοῦ ἄρχοντος τὸ ἀρχέμενον· οὗτος γὰρ ὁ λόγος εὐ μάλα μοι δοκεῖ δυσπειν τοὺς ἡλλοτριωμένους πρὸς γάμον.

24 Ἐν ταντῷ.

Φημὶ τοίνυν καὶ σύμφορον εἶναι τὸν γάμον, πρῶτον μὲν ὅτι θεῖον ὡς ἀληθῶς φέρει καρπὸν τὴν παῖδεων γένεσιν, οἷς παραστάται μὲν ήμεν οἰον συμφυεῖς ἐπὶ καὶ αὐτοῖς ἐργασμένοις ἐν ἀπάσαις γήγρωνται πράξεις, ἀγαθοὶ δὲ ἐπίκουροι κακίμονοιν ὦφ' ἡλικίας 30 καὶ γῆραι πιεζομένοις, οίκειοι μὲν ἐν εὐπραγίαις εὐ-

ΟΤΙ ΚΑΛΛΙΣΤΟΝ ΓΑΜΟΣ. ΣΖ.

9

φροσύνης ποινωτοί, συμπαθεῖς δὲ ἐν τοῖς ἑναντίοις καίροις διάδοχοι τῶν ἀνιαρῶν. ἔπειτα καὶ πρὸς γενέτεις τέκνων λυσιτελῆς ἢ μετὰ γνωστὸς συγβίωσις. πρῶτον μὲν γάρ ἀποτετρυμένους τοῖς θυγατίοις καμάτους ὑποδέχεται θεραπευτικῶς ἀναλαμβάνοντα καὶ μετ' ἐπιμελείας ἀναπτωμένη πάσης· ἔπειτα τῶν ὄντων δυσχερῶν ἐν τῇ διανοίᾳ ληθῆν εἰτιθῆσι. τὰ γὰρ σκυθρωπά τοῦ βίου περὶ μὲν τὴν ἀγορὰν ἢ τὸ γυμνάσιον ἢ τὸ χωρὸν ἢ καθόλον πάσης μερίους ἀσχολίας 10 καὶ περὶ τὸν φίλους τε καὶ συνήθεις διατρίβουσιν ήμεν οὐκ ἔστι πρόχειρα τοῖς ἀναγκαῖοις ἐπιπροσθούμενα περισπασμοῖς, ἀνεθεῖσι δὲ ἐκ τούτων εἰς τὴν οἰκίαν ἐπανελθοῦσι καὶ οἷον εὐσχόλοις τὴν ψυχὴν γενομένοις ἐμπελάζει καρδῖα χρώμενα τούτο τοῦ ἀνιαντίου 15 ήμας, οἵτινες γέρημος εὐνοίας καὶ μονήρης ὁ βίος. ἡ γυνὴ δὲ παροῦσα μεγάλη γίνεται καὶ πρὸς ταῦτα παρηγορία, πυνθανομένη τι περὶ τῶν ἔκτος ἢ περὶ τῶν ἔνδον ἀναφέρουσα καὶ συνδιασκεπτομένη καὶ τινα διάχυσιν καξές ἀπλάστου προθυμίας εὐφροσύνην 20 παρέχουσα. καὶ μήν οἴσα μέν ἐστιν ἐν ἑοταῖς συνεπιμεληθῆναι δυσσιῶν καὶ λερούργῳ, οἴσα δὲ ἐν ἀνδρῷς ἀποδημίαις εὐσταθῆ διατηρήσαι καὶ μὴ παντάπαισιν ἀπροστάτητον τὸν οἶκον, οἴσα δὲ κηδεμῶν οἰκετῶν, οἴσα δὲ ἐν νόσοις [οἴσα δῆ] παραστάτις, μακρὸς 25 ἀν γένοις' ὁ λόγος πάντ' ἐπεξιὼν τὰ κατὰ μέρος ἀρκεῖ γάρ κεφάλαιον εἰπεῖν, ὃς δεῖ μὲν ἀπασιν ἀνθρώποις πρὸς μετρίαν τοῦ βίου διεξαγωγὴν δυοῖν, συγγενεῖς ἐπικούροις καὶ συμπαθοῦς εὐνοίας, οὔτε δὲ συμπαθέστερον τι γνωστὸς εὐροιμεν αὐτοῖς τέτοιν τοις συγγενεστερον. παρέχει δὲ ἐπάτερον ὁ γάμος. πῶς οὖν οὐχὶ λυσιτελέστατον ήμεν; ἀλλ' ἔγωγε καὶ παλὸν ἥροῦμαι τὸν μετὰ γάμου βίον. τις γάρ ἐτερος

2 ΓΕΔ 43

εν / κακή

BnF
MSS

Καδη

6

δε

εγινεκώ

